

A hét csapás

(folytatás a 3. oldalról)

Beérett a saját termés

Sok megtévesztő szóbeszéd és álhír jelent meg mostanában a nemzeti radikalizmusról. Szánalmas és irracionális összeesküvés-elméletek láttak napvilágot arról, hogyan hozta létre az orosz birodalmi tőke a dinamikus feltörekvő kelet-európai radikalizmust, közöttük a Jobbikot. Az amerikai-izraeli pénzek, a korrupción és a banki mutyizásokon felhízalt jelenlegi parazita „pártelit”, a „szörnyűséges szélsőségek” megjelenése kapcsán megpróbálta másra (külföldre) tolni és kenni a politikai felelősség látszatát. Nem volt hajlandó belátni, hogy a Jobbik ennek a torzszülött, hamvában holt harmadik köztársaságnak az elfeledett „zabigyereke”. A Jobbik kiábrándult, dühös és elszánt ifjúsága egyértelmű okozat és válasz csupán a banán-köztársaságot létrehozó „atyák” álszent gengszterizmusára. A későkádári posztkommunista romlottság és a szánalmasan leolajozott antalli örökség mellett négy fő ok lökte felszínre ezt az új, radikális változásokat követelő generációt:

Első ok a *Csurka-jelenség*, amely nem más, mint a politikai amatőrizmus és dilettantizmus mérföldköve. Ha Csurka értelmiségi elitpártból valódi, nemzeti alapokon álló néppártot kreál, ha felismeri az idők szelét és átadja a kormányrudat a feltörekvő, saját nevelésű, tehetséges nemzedéknek, ha belterjes személyi kultusz és pénzügyi mutyizás helyett átlátható politikai és gazdasági helyzetet teremt pártjában, akkor ma nincs Jobbik mint önálló párt.

Második ok az *Orbán-jelenség*, amely nem más, mint a megfogottság és a gyávaság mérföldköve. Ha Orbán nem akar szűk látókörűen mindent és mindenkit erőszakkal beintegrálni az „egy a zászló” téves stratégiája és taktikája mentén, ha engedi a párton belüli önállót, alulról szerveződő platformosodást, és az „egy vezér – egy nemzet” ideája mellé beemeli az „egy mozgalom” radikális polgári körösök hálózatát, ha nem futamodik meg minden fontos nemzeti kérdésben és nem hagyja cserben szavazóit, akkor ma nincs Jobbik mint önálló párt.

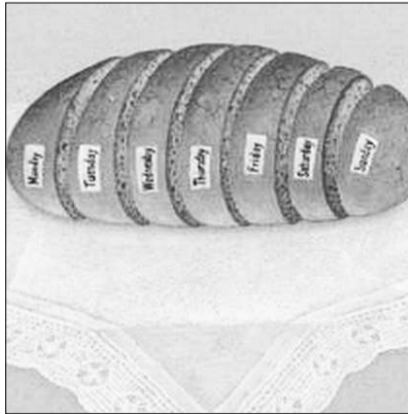
Harmadik ok a *Gyurcsány-jelenség*, amely nem más, mint a sátáni gonoszság és hazaárulás mérföldköve. Ha nincs ez az ezerszer átkozott gyurcsányi terrorizmus, messianizmus és fanatizmus, ha nincs vérlázítóan nemzetellenes idegen érdekű gyarmatosítás, ha nincs hajóágyúként elszabadult politikus-, bankár- és cigánybűnözés, amely a teljes nemzet ellehetetlenülését és elnyomorodását okozta, akkor ma nincs Jobbik mint önálló párt.

Negyedik ok a *2006-os morális forradalom jelensége*, amely a megbántott nemzet lázadásának mérföldköve. Ha van élő, alkotmányos alapjog, törvény szerinti igazság és nemzeti önrendelkezés, ha a brutális karhatalmi erőszakkal szemben van erős, bátor, egységes és kitartó népakarat, ha van önszerveződő civil kurázi és gerinces nemzeti önbecsülés, akkor ma nincs Jobbik mint önálló párt.

A jelenlegi, bolsevizmuson szocializálódott „elit” felelőssége megkerülhetetlen. Az eltorzult magyar kapitalizmus teljesen elvesztette legitimitását, tekintélyét és erkölcsét, ezért van szükség gyökeres változásra. A „rosszléti állam”, a harmadik köztársaság borzalmas politikai, jogi és erkölcsi korlátoltsága és kulturálatlansága hívta elő ezt a mindent átformáló és elsöprő, dinamikus nemzeti ellenkultúrát! Féljen tőle az, akinek félnivalója akad!

Letaglózó hét csapás

Most válogatás nélkül röpködnek a penetráns jelzők. Az elemzőkből és pártfunkcionáriusokból süt az igénytelenség. A Jobbik proli-párt (Csurka), gyökér-párt (Babarczy), fasiszta és náci párt (TGM), hülye seggfejek gyülekezete (Bayer), idioták pártja (Bencsik), rendezetlen gengszterpárt (Szijjártó). Ezek az indulati kitérők azonban mindössze a felszínt érintik, satnya és elcsépelet kampányfogások csupán. Az ellenfél ilyen mértékű lebecsülése visszaüt a feladóra. A felhevült pofozkodásban senki sem akarja észrevenni az Egyesült Államok-béli és a nyugat-európai új konzervatívizmus és új jobboldal ideológiája és a Jobbik által képviselt eszmék közötti nyilvánvaló hasonlóságokat. A politológusok így jellemzik ezeket a nyugati világban jelen lévő radikális irányzatokat: Az erős állam és a karizmatikus vezető ideája, nacionalizmus, patriotizmus, militarizmus, antikommunizmus, populizmus, elitellenesség, mítoszeremtés, globalizáció- és multi-ellenesség, nemzeti érdek-

képviselés, a hősiesség, bátorság és az egyéni szabadsági jogok hangsúlyozása, közösségi értékek és hagyományos keresztény erkölcsiség képviselése. A Jobbik mindezen eszméket programjában vallja és képviseli. A modern, új jobboldal hívószavai: az alkotmány, a törvény, a rend, a hagyomány, a tekintély, a hazafiság, a nemzeti egység és öntudat, a család, a vallás és a szabadság eszménye mind-mind ott található a magyar fiatalok politikai üzeneteiben. A Jobbik gazdasági szemlélete sem világtól elzárt, egyedi és hóbortos jelenség csupán. A csökkentett létszámú államapparátus és bürokrácia, az oktatás fontossága, a nagyobb szakértelem, a munkafegyelem, a munkára való kényszerítés, az egyéni és közösségi kezdeményezések fokozása, a beruházási kedv ösztönzése, a hazai piac védelme, a kiemelt állami közmunkaprogramok támogatása, az alacsony infláció, az erős nemzeti valuta, az átlátható és egyszerű adózás és hatékony adókulcs a világ minden sikeres nemzetének programjában ott szerepel. Ez persze cseppet sem érdekli a hivatalos véleménydiktatúra mai apostolait!

A hazai és nemzetközi rágalomária közben ez nem fontos. Fasisztákat és náciakat kell keresni és találni mindenáron! Az ellenfelek számára nyilván fájdalmas mellékszál ugyan, de a Jobbik egyáltalán nem fajelméleti alapokon szerveződő újfasiszta (náci) párt. Azért, mert saját nemzettársai képviselétén kívül nem különösebben kedveli a felvásárlással ügyeskedő zsidó befektetőket, a bűnelkövetésből és gyermekgyártásból elősködő cigányokat és a behatoló/felforgató idegen kultúrák képviselőit - vagyis a deviáns másságot -, nos, ezért még nem illene lefasisztázni őket! Ez leginkább a korlátolt minősítőt minősíti! (Egyébként nincs mit a jobboldalon egymás szemére vetni: Orbán mindenféle hatalomra törő praktikát megtanult a bolsevizmusból, a Jobbik jó diákként mindent megtanult Orbántól. A dühös ifjúság következetesen azt csinálja tetteiben, amit a szájaratározó „Vezénylő Tábormok Úr” ámitásként el-sült nagy és semmitmondó poénjaiban! Orbán a gazdaságban szocialista, a politikában liberális, a kultúrában konzervatív jelenlétet akar. Ezt a hiteltelené vált „háromarcúságot” kívánja felszámolni most a Jobbik!)

Egy biztos, a Jobbik négy ideológiai területen kíméletlen ellensége a jelenlegi egygyökerű többpártrendszernek. Az első konfrontáció oka a liberálszocialista „szent egyenlőség ügye”, amelyről tudjuk, hogy sehol a természeti rendben nem létezik. A cigánysággal kapcsolatos túlzott egyenlőség érvényesítése kapcsán látjuk, hogy ez a gyakorlat milyen szörnyű veszélyekkel fenyegeti a demokráciát! (Kizárólag Isten és törvény előtt van egyenlőség, sehol máshol!) A második konfrontáció oka a liberálszocialista „szent haladás ügye”, amely során a királyok egykori isteni jogát ma teljesen felváltotta a baloldali felforgatások (reformok) kizárólagosságon alapuló történelmi joga. Ezt a baloldallal „veleszületett” felsőbbrendű, messianisztikus kiválasztottságot akarja mindenáron megtörni és felszámolni most a Jobbik. A harmadik konfrontáció oka a „reakció elve”, amely során a Jobbik, mint élő és egészséges társadalmi organizáció keményen reagál a nemzet testében élősködő paraziták és férgek kártevésére. A negyedik konfrontáció oka az ifjúságban jelen lévő „ellenforradalmi attitűd”, melynek során a Jobbik nyíltan szembe fordul a lét- és nemzetrontás baloldali erőivel. Négy „égbekiáltó” bűn, amellyel nem tud semmit sem kezdeni a liberális diktatúra korlátolt kasztrendszer.

Most nézzünk körül, konkrétan mégis mi okozta ezt a rémült felfordulást a köztársaság politikai szemétdombja körül:

1. A Jobbik új nemzeti kiegyezést kényszerít ki, új status quo-t alakít, amely során megbontja és felrúgja a késő-kádárkori titkos alkut, amely a nép feje felett a poszt- és neokommunisták között kötött.

2. A Jobbik új politikai struktúrát teremt, szétfeszítve ezzel a gyarmatosításban érdekelt, harmonikus kétpártrendszer háttérhatalmi intézményeinek kereteit.

3. A Jobbik új elitet nevel, amellyel részben felszámolja, és valódi versenyre kényszeríti az eddigi kontrasztelekció által kitermelt improduktív, tehetégtelen és korrupt politikai garnitúrát.

4. A Jobbik új, nacionalista, reakciós és ellenforradalmi generációt jelenít meg, amely a baloldali haladás- és egyenlőségvallás kizárólagos egyeduralmának felszámolására törekszik.

5. A Jobbik új kommunikációt, közbeszédet és stílust teremt, amely minőségében és eszközeiben túlmutat a már megcsontosodott politikai dogmákon és tabutémákon.

6. A Jobbik új nemzeti érdekvédelmet tematizál és

realizál, amely szembeáll a korlátlan globális és multinacionális behatolással, kizsákmányolással és gyarmatosítással.

7. A Jobbik új és hősi nemzeti mítoszt, kultuszt és ethoszt képvisel, amely az őskeresztény magyar hitvilágon és eredetmítoszon keresztül szakrális alternatívát kínál a judeo-keresztény tanokkal szemben.

Összegezve: Új nemzeti kiegyezés. Új politikai erőter. Új elit. Új generáció. Új kommunikáció. Új nemzeti érdekvédelem. Új nemzeti mítosz. Ez a Jobbik hét csapása, mellyel kegyetlenül földbe döngölheti ellenfeleit! A nép a Jobbikkal büntet, úgy jön elő mindenhol az elégedetlen, keserű, tiborci eszme, mint a felfakadó tavaszi talajvíz. Ha egy-két hónappal tovább tartana ez az elátkozott kampány, a Jobbik nyilván kormányt alakíthatna. (Az őszi önkormányzati választásokon még szélesebb rétegeket fog elérni az ébredés!) Egyetlen szerencsésük a hatalom lévőknek, hogy a négymilliónyi mélyszegénységben élő kifosztott nyomorult a televízió képernyőin keresztül nem ismeri fel a valódi ellenségeit! Ők azok, akik már nem a széthazudott parlamentáris demokráciában, hanem egy mindent elsöprő éhséglázadásban reménykednek. Ők azok, akik tudatos világnézeti hovatartozás helyett egy kiló velős csontért inkább eladnák szavazati jogukat. Ők a rendszer néma, arctalan, névtelen, ismeretlen áldozatai.

Elsuhanó pártállami álnok álmok

Vége a parlamenti mézes-mázos évtizedeknek. Vége van nemzeti alternatívájának a „kispolgári” semmittevésnek! Vége annak a korszakos rózsaszín, lábvizet idillnek, ahol valaki nem a tisztességével, a bölcsességével, a bátorságával és karizmájával, hanem széttérülő ülepével és kínos, gyáva némaságával lehet eljövendő kormányfő. Az istenadta és istenverte nép szeretne végre követendő példaképet látni saját politikusaiban. A nép tettekre vágyik, nem hitszegő és ostoba fecsegésekre! A túlzott várakozásból fakadó csalódottság persze hamar felütheti a fejét. A nagy csodavárás összeroppanását követően, az őszi önkormányzati választásokon tovább erősödhet a Jobbik dühös nemzedéke. Addig azonban még tart a hosszú menetelés. A siker záloga viszonylag egyszerű és idealisztikus, ám betartani szinte lehetetlen:

1. Nem szabadna leállni a „villámháborús” kampánnyal, fenn kellene tartani a lendületet az őszi helyhatósági választásokig!

2. A parlamenti megmérettetéseket követően azonnal vissza kellene vonni, el kellene távolítani a kompromittálódott embereket a párt közeléből! (Nehogy félreértsék, nem a „hosszú kések éjszakáját javasolom”! A belső ellenség azonban mindig kártékonyabb a külsőnél!)

3. A Jobbik további széles beágyazódása érdekében meg kellene erősíteni a lendületesebb és lazább mozgalmi jelleget!

4. Végül, a hatékony parlamenti munka érdekében sürgősen ki kellene építeni az értelmiségi holdudvart a párt és a frakció körül!

Ha a Jobbik elveszíti egyedi arculatát, frissességét és dinamizmusát, ha hozzászürkül vagy hozzákorrumpálódik a többi párthoz, akkor menthetetlenül megsemmisül. A harag, a düh, a lelkesedés és a rajongás, vagyis az érzelmi alapú politizálás nagyon ingatag építmény. Olyan gyorsan roskad össze és olvad el, ahogyan hirtelen megnövekedett. A Jobbik sokak számára az utolsó utáni remény, a nemzet már nem élne túl egy újabb önsorsrontó csapást és csalódást! Bármint mondjanak is róla ellenfelei, Vona Gábor bátor, intelligens és karizmatikus vezető. Az elmúlt időszak legsikeresebb politikusa, aki a semmiből építette újra elfáradt pártját. Adjunk esélyt a fiataloknak! Adjunk esélyt saját gyermekeinknek! Adjunk esélyt önmagunknak! Ha nem akarunk egy újabb ellenőrizhetetlen pártállami gölemet, ha valódi tetteket akarunk az üres szavak helyett, ha egy új, szabad és igazságos Magyarországot akarunk, akkor csak egy választásunk marad: szavazunk a második fordulóban is minél többen a Jobbikra!

Utóirat: Van egy nagyon rossz megérzésem a Szadesz reinkarnációjával, vagyis az LMP-vel kapcsolatban. Horn Gyula egykor, a szocialisták jelentős győzelme ellenére - nyilván a zsidó érdekek elsődlegessége okán -, szorosan magához ölelte a nyíltan faji alapokon politizáló SZDSZ-t. Félek tőle, hogy a kétharmados többséggel rendelkező Fidesz - ugyancsak háttérhatalmi megfontolásokból -, szintén szorosan együtt fog működni Schifferékkel, akiknek hathatós és gátlástalan amerikai/izraeli érdekképviselése még jól jöhet a kispolgári „nemzetépítésben”. (Sólyom röptetése során már olajozottan működött a gépezet.) Adja Isten, hogy ne legyen igazam!

Molnár Tamás író, grafikus)
Nemzeti InternetFigyelő